Käesolev tekst on üksnes dokumenteerimisvahend ning sel ei ole mingit õiguslikku mõju. Liidu institutsioonid ei vastuta selle teksti sisu eest. Asjakohaste õigusaktide autentsed versioonid, sealhulgas nende preambulid, on avaldatud Euroopa Liidu Teatajas ning on kättesaadavad EUR-Lexi veebisaidil. Need ametlikud tekstid on vahetult kättesaadavad käesolevasse dokumenti lisatud linkide kaudu

►B **EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS (EL) nr 510/2011,**

11. mai 2011,

millega kehtestatakse uute väikeste tarbesõidukite heitenormid, lähtudes väikesõidukite CO_2-heite vähendamist käsitlevast liidu terviklikust lähenemisviisist

(EMPs kohaldatav tekst)

(ELT L 145, 31.5.2011, lk 1)

Muudetud:

		Euroopa Liidu Teataja		
		nr	lehekülg	kuupäev
►M1	Komisjoni delegeeritud määrus (EL) nr 205/2012, 6. jaanuar 2012	L 72	2	10.3.2012
►M2	Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr 253/2014, 26. veebruar 2014	L 84	38	20.3.2014
►M3	Komisjoni delegeeritud määrus (EL) nr 404/2014, 17. veebruar 2014	L 121	1	24.4.2014
►M4	Komisjoni delegeeritud määrus (EL) 2017/748, 14. detsember 2016	L 113	9	29.4.2017

▼B

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS (EL) nr 510/2011,

11. mai 2011,

millega kehtestatakse uute väikeste tarbesõidukite heitenormid, lähtudes väikesõidukite CO_2-heite vähendamist käsitlevast liidu terviklikust lähenemisviisist

(EMPs kohaldatav tekst)

Artikkel 1

Sisu ja eesmärgid

1. Käesoleva määrusega kehtestatakse uutele väikestele tarbesõidukitele CO_2-heite nõuded. Käesoleva määrusega kehtestatakse uutele väikestele tarbesõidukitele keskmine CO_2-heite tase 175 g CO_2/km, mis saavutatakse tänu sõidukitehnoloogia täiustamisele, mida mõõdetakse kooskõlas määrusega (EÜ) nr 715/2007 ja selle rakendusmeetmetega, ning tänu innovatiivsetele tehnoloogialahendustele.

▼M2

2. Käesoleva määrusega kehtestatakse alates 2020. aastast liidus registreeritud uutele väikestele tarbesõidukitele keskmise CO_2-heite sihttasemeks 147 g CO_2/km, mida mõõdetakse kooskõlas määrusega (EÜ) nr 715/2007 ja selle rakendusmeetmetega ning innovatiivsete tehnoloogialahendustega.

▼B

Artikkel 2

Reguleerimisala

1. Käesolevat määrust kohaldatakse direktiivi 2007/46/EÜ II lisas määratletud N_1-kategooria mootorsõidukite (tuletatud massiga kuni 2 610 kg) suhtes ja selliste N_1-kategooria sõidukite suhtes, millele laiendati tüübikinnitust määruse (EÜ) nr 715/2007 artikli 2 lõike 2 kohaselt („väikesed tarbesõidukid”) ning mis registreeritakse liidus esimest korda ja mis ei ole olnud varem registreeritud väljaspool liitu („uued väikesed tarbesõidukid”).

2. Arvesse ei võeta eelnevat registreerimist väljaspool liitu, mis on tehtud vähem kui kolm kuud enne liidus registreerimist.

3. Käesolevat määrust ei kohaldata direktiivi 2007/46/EÜ II lisa A osa punktis 5 määratletud eriotstarbeliste sõidukite suhtes.

▼M2

4. Artiklit 4, artikli 8 lõike 4 punkte b ja c, artiklit 9 ja artikli 10 lõike 1 punkte a ja c ei kohaldata selliste tootjate suhtes, kes on koos kõigi tootjatega seotud ettevõtjatega tootnud alla 1 000 liidus eelmisel kalendriaastal registreeritud uue väikese tarbesõiduki.

▼B

Artikkel 3

Mõisted

1. Käesolevas määruses kasutatakse järgmisi mõisteid:

▼B

a) „CO_2 eriheite keskmine tase” – kõigi tootja toodetud uute väikeste tarbesõidukite CO_2 eriheite keskmine tase;

b) „vastavustunnistus” – direktiivi 2007/46/EÜ artiklis 18 nimetatud tunnistus;

c) „komplekteeritud sõiduk” – sõiduk, millele antakse tüübikinnitus pärast mitmeastmelise tüübikinnitusmenetluse lõpuleviimist kooskõlas direktiiviga 2007/46/EÜ;

d) „komplektne sõiduk” – sõiduk, mida ei ole vaja komplekteerida, et täita direktiivi 2007/46/EÜ asjakohaseid tehnilisi nõudeid;

e) „baassõiduk” – sõiduk, mida kasutatakse mitmeastmelise tüübikinnitusmenetluse algetapil;

f) „tootja” – isik või asutus, kes kooskõlas direktiiviga 2007/46/EÜ vastutab tüübikinnitusasutuse ees kõigi tüübikinnitusmenetluse aspektide eest ning toodangu vastavuse tagamise eest;

g) „mass” – vastavustunnistusel nimetatud ning direktiivi 2007/46/EÜ I lisa punktis 2.6 määratletud töökorras sõiduki mass;

h) „CO_2 eriheide” – väikese tarbesõiduki heide, mida on mõõdetud vastavalt määrusele (EÜ) nr 715/2007 ning mis on kindlaks määratud komplektse või komplekteeritud sõiduki vastavustunnistusel CO_2 heite kogusena (kombineeritult);

i) „eriheite sihttase” – tootja puhul kõigi tootja valmistatud uute väikeste tarbesõidukite CO_2 eriheite soovituslik keskmine tase, mis määratakse kindlaks vastavalt I lisale või, kui tootja suhtes kohaldatakse erandit vastavalt artiklile 11, kõnealuse erandi kohaselt kindlaks määratud eriheite sihttase;

j) „sõiduki katteala” – keskmine rööbe korda teljevahe, mis on märgitud vastavustunnistusel ja määratletud direktiivi 2007/46/EÜ I lisa punktides 2.1 ja 2.3;

k) „kasulik koormus” – direktiivi 2007/46/EÜ II lisa kohase tehniliselt lubatud täislastis sõiduki maksimummassi ja sõiduki massi vahe.

2. Käesoleva määruse kohaldamisel on „seotud tootjate rühm” tootja ja temaga seotud ettevõtjad. Tootjaga „seotud ettevõtjad” on:

a) ettevõtjad, kelle puhul tootjal on otseselt või kaudselt:

i) õigus kasutada üle poole häältest või

▼B

ii) õigus nimetada ametisse rohkem kui pooled nõukogu, juhatuse või ettevõtjat seadusjärgselt esindava organi liikmed või

iii) õigus juhtida ettevõtja tegevust;

b) ettevõtjad, kellel otseselt või kaudselt on tootja suhtes punktis a loetletud õigused või volitused;

c) ettevõtjad, kelle suhtes punktis b osutatud ettevõtjal on otseselt või kaudselt punktis a loetletud õigused või volitused;

d) ettevõtjad, kelle suhtes tootjal koos ühe või mitme punktis a, b või c osutatud ettevõtjaga või kahel või enamal kõnealustes punktides osutatud ettevõtjal ühiselt on punktis a loetletud õigused või volitused;

e) ettevõtjad, kelle puhul punktis a loetletud õigused või volitused kuuluvad ühiselt tootjale või ühele või mitmele punktides a–d osutatud temaga seotud ettevõtjale ja ühele või enamale kolmandale isikule.

Artikkel 4

Eriheite sihttasemed

1. jaanuaril 2014 algaval kalendriaastal ja igal järgmisel kalendriaastal tagavad kõik väikeste tarbesõidukite tootjad, et CO_2 eriheite keskmine tase ei ületa eriheite sihttaset, mis on kindlaks määratud vastavalt I lisale või, kui tootja suhtes on tehtud artikli 11 kohane erand, siis vastavalt kõnealusele erandile.

Kui andmed komplekteeritud sõiduki eriheite kohta ei ole kättesaadavad, kasutab baassõiduki tootja selle CO_2 eriheite keskmise taseme kindlaksmääramiseks baassõiduki eriheidet.

Iga tootja puhul võetakse CO_2 eriheite keskmise taseme kindlaksmääramisel arvesse järgmisi protsendimäärasid, mis näitavad, kui palju on asjakohasel aastal registreeritud iga tootja uusi väikesi tarbesõidukeid:

— 70 % 2014. aastal,

— 75 % 2015. aastal,

— 80 % 2016. aastal,

— 100 % alates 2017. aastast.

Artikkel 5

Erisoodustused

CO_2 eriheite keskmise taseme arvutamisel vastab iga uus väike tarbesõiduk, mille CO_2 eriheide on väiksem kui 50 g CO_2/km:

— 3,5-le väikesele tarbesõidukile 2014. aastal,

— 3,5-le väikesele tarbesõidukile 2015. aastal,

▼B

— 2,5-le väikesele tarbesõidukile 2016. aastal,

— 1,5-le väikesele tarbesõidukile 2017. aastal,

— 1-le väikesele tarbesõidukile 2018. aastal.

Erisoodustuste kehtivuse ajal võetakse uute väikeste tarbesõidukite, mille CO_2 eriheide on alla 50 g CO_2/km ja mida arvestatakse esimeses lõigus sätestatud kordajate kasutamisel, arvuks mitte rohkem kui 25 000 väikest tarbesõidukit ühe tootja kohta.

Artikkel 6

Alternatiivkütustega käitatavate väikeste tarbesõidukite eriheite sihttasemed

Et teha kindlaks, kas tootja peab kinni artiklis 4 osutatud talle määratud eriheite sihttasemest, vähendatakse 31. detsembriks 2015 CO_2 eriheidet 5 % võrra iga väikese tarbesõiduki kohta, mis vastab liidu asjaomastele õigusaktidele või Euroopa tehnilistele normidele ning mis võib kasutada 85 % bioetanooli sisaldusega bensiini („E85”), võttes arvesse biokütuste kasutamisega seotud suuremaid tehnilisi ja heitkoguste piiramise võimalusi. Nimetatud vähendamist kohaldatakse ainult juhul, kui vähemalt 30 % bensiinijaamadest liikmesriigis, kus väike tarbesõiduk on registreeritud, pakub sellist alternatiivkütust, mis vastab liidu asjaomastes õigusaktides biokütuste suhtes kehtestatud säästvuse kriteeriumidele.

Artikkel 7

Heiteühenduse moodustamine

1. Uute väikeste tarbesõidukite tootjad, kelle suhtes ei kohaldata artikli 11 kohast erandit, võivad artikli 4 kohaste kohustuste täitmiseks moodustada heiteühenduse.

2. Heiteühenduse moodustamise leping võidakse sõlmida üheks või mitmeks kalendriaastaks, kuid lepingu kogukestus ei ületa viit kalendriaastat ja leping tuleb sõlmida hiljemalt 31. detsembril või enne seda esimesel sellisel kalendriaastal, mil heited ühendatakse. Tootjad, kes soovivad moodustada heiteühenduse, esitavad komisjonile järgmise teabe:

a) tootjad, kes moodustavad heiteühenduse;

b) heiteühenduse juhatajaks määratud tootja, kes on heiteühenduse kontaktisik ja kes vastutab heiteühenduse suhtes artikli 9 kohaselt kohaldatava ülemäärase heite maksu maksmise eest;

c) tõendid selle kohta, et heiteühenduse juhataja on suuteline täitma punktis b nimetatud kohustusi.

3. Kui heiteühenduse juhataja ei täida kohustust maksta heiteühenduse suhtes artikli 9 kohaselt kohaldatavat ülemäärase heite maksu, teavitab komisjon sellest tootjaid.

▼B

4. Heiteühenduse moodustanud tootjad teavitavad komisjoni ühiselt heiteühenduse juhataja või tema finantsseisundi muutusest niivõrd, kuivõrd see võib mõjutada tema suutlikkust maksta heiteühenduse suhtes artikli 9 kohaselt kohaldatavat ülemäärase heite maksu, ning heiteühenduse liikmete muutusest või selle likvideerimisest.

5. Tootjad võivad moodustada heiteühenduse tingimusel, et nende lepingud on kooskõlas Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklitega 101 ja 102 ning et nad võimaldavad igal tootjal, kes soovib saada heiteühenduse liikmeks, osaleda avatud, selgel ja mittediskrimineerival alusel majanduslikult mõistlikel tingimustel. Ilma et see piiraks liidu konkurentsieeskirjade üldist kohaldamist selliste heiteühenduste suhtes, peavad kõik heiteühenduse liikmed välistama mis tahes andme- ja teabevahetuse heiteühenduse raames, välja arvatud järgmine teave:

a) CO_2 eriheite keskmine tase;

b) CO_2 eriheite sihttase;

c) registreeritud sõidukite koguarv.

6. Lõiget 5 ei kohaldata, kui kõik heiteühendusse kuuluvad tootjad moodustavad osa samast seotud tootjate rühmast.

7. Välja arvatud lõike 3 kohase teate puhul, käsitatakse tootjaid, kes osalevad heiteühenduses, mille kohta on komisjonile esitatud teave, artikli 4 kohaste kohustuste täitmisel ühe tootjana. Seire ja aruandluse andmed üksikute tootjate ja heiteühenduste kohta talletatakse, neist teavitatakse ning need tehakse kättesaadavaks artikli 8 lõikes 4 osutatud keskregistris.

Artikkel 8

Keskmise heite seire ja sellekohane aruandlus

1. 1. jaanuaril 2012 algaval kalendriaastal ja igal järgmisel kalendriaastal talletavad liikmesriigid andmed iga oma territooriumil registreeritud uue väikese tarbesõiduki kohta vastavalt II lisa A osale. Nimetatud andmed tehakse kättesaadavaks tootjatele ja nende määratud importijatele või esindajatele igas liikmesriigis. Liikmesriigid teevad kõik endast oleneva, et tagada aruandvate asutuste läbipaistev tegutsemine.

2. Alates 2013. aastast iga aasta 28. veebruariks määravad liikmesriigid eelmise kalendriaasta kohta kindlaks II lisa B osas loetletud andmed ja esitavad need komisjonile. Andmed edastatakse II lisa C osas esitatud vormi kohaselt.

3. Komisjoni taotluse korral edastavad liikmesriigid lisaks kõik lõike 1 kohaselt kogutud andmed.

4. Komisjon peab käesoleva artikli alusel liikmesriikide esitatud andmete keskregistrit ja nimetatud register on avalik. Hiljemalt 30. juuniks 2013 ja igal järgmisel aastal arvutab komisjon iga tootja kohta esialgu välja:

▼B

a) CO_2 eriheite keskmise taseme eelmisel kalendriaastal;

b) eriheite sihttaseme eelmisel kalendriaastal;

c) erinevuse tootja eelmise kalendriaasta CO_2 eriheite keskmise taseme ja kõnealuse aasta eriheite sihttaseme vahel.

Komisjon teavitab iga tootjat oma esialgsetest arvutustest selle tootja kohta. Teade sisaldab andmeid uute registreeritud väikeste tarbesõidukite arvu kohta liikmesriikide kaupa ja nende CO_2 eriheidete kohta.

5. Kolme kuu jooksul pärast seda, kui tootjat on lõike 4 kohaselt teavitatud esialgsetest arvutustest, võib tootja teavitada komisjoni andmetes esinenud vigadest, märkides ära, millist liikmesriiki käsitlevates andmetes viga tootja arvates esineb.

6. Komisjon vaatab tootjatelt saadud teated läbi ning hiljemalt 31. oktoobriks kas kinnitab lõike 4 kohaste esialgsete arvutuste tulemused või muudab neid.

7. 2012. ja 2013. kalendriaasta kohta teatab komisjon lõike 5 kohastele arvutustele tuginedes tootjale, kui komisjoni arvates tootja CO_2 eriheite keskmine tase ületab tootja eriheite sihttaset.

8. Igas liikmesriigis vastutab käesoleva määruse kohase seireandmete kogumise ja teatamise eest pädev asutus, kes määratakse kooskõlas määruse (EÜ) nr 443/2009 artikli 8 lõikega 7.

9. Komisjon võtab vastu käesoleva artikli kohase seire ja andmete esitamise üksikasjalikud eeskirjad ning II lisa rakenduseeskirjad. Nimetatud rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas artikli 14 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusega.

Käesoleva määruse kohaldamisel saadud kogemuste arvessevõtmiseks võib komisjon muuta II lisa delegeeritud õigusaktidega vastavalt artiklile 15 ning artiklites 16 ja 17 sätestatud tingimustel.

10. Samuti koguvad ja teatavad liikmesriigid kooskõlas käesoleva artikliga andmed direktiivi 2007/46/EÜ II lisa määratlusele vastavate M_2- ja N_2-kategooria mootorsõidukite (tuletatud massiga kuni 2 610 kg) ja selliste sõidukite registreerimise kohta, millele laiendati tüübikinnitust kooskõlas määruse (EÜ) nr 715/2007 artikli 2 lõikega 2.

Artikkel 9

Ülemäärase heite maks

1. Ajavahemikuks 1. jaanuarist kuni 31. detsembrini 2014 ja seejärel iga järgmise kalendriaasta kohta kehtestab komisjon ülemäärase heite maksu tootja või vajaduse korral heiteühenduse juhataja jaoks, kui tootja CO_2 eriheite keskmine tase ületab tema eriheite sihttaset.

▼B

2. Lõikes 1 sätestatud ülemäärase heite maksu summa arvutatakse järgmiste valemite abil:

a) 2014. aastast kuni 2018. aastani:

i) kui ülemäärane heide on suurem kui 3 g CO_2/km:

((ülemäärane heide – 3 g CO_2/km) × 95 eurot + 45 eurot) × uute väikeste tarbesõidukite arv;

ii) kui ülemäärane heide on suurem kui 2 g CO_2/km, kuid väiksem kui 3 g CO_2/km:

((ülemäärane heide – 2 g CO_2/km) × 25 eurot + 20 eurot) × uute väikeste tarbesõidukite arv;

iii) kui ülemäärane heide on suurem kui 1 g CO_2/km, kuid väiksem kui 2 g CO_2/km:

((ülemäärane heide – 1 g CO_2/km) × 15 eurot + 5 eurot) × uute väikeste tarbesõidukite arv;

iv) kui ülemäärane heide on kuni 1 g CO_2/km:

(ülemäärane heide × 5 eurot) × uute väikeste tarbesõidukite arv;

b) alates 2019.

aastast: ülemäärane heide × 95 eurot × uute väikeste tarbesõidukite arv.

Käesolevas artiklis kasutatakse järgmisi mõisteid:

— „ülemäärane heide” – selline grammide positiivne lähima kolme kümnendkohani ümardatud arv kilomeetri kohta, mille võrra tootja CO_2 eriheite keskmine tase, võttes arvesse artikli 12 kohaselt kinnitatud innovatiivsete tehnoloogialahenduste abil saavutatud CO_2-heite vähenemist, ületas tootja eriheite sihttaset kalendriaastal või kalendriaasta osal, mille suhtes kohaldatakse artiklis 4 sätestatud kohustust, ning

— „uute väikeste tarbesõidukite arv” – asjaomase tootja valmistatud ja kõnealuses ajavahemikus registreeritud uute väikeste tarbesõidukite arv vastavalt artiklis 4 sätestatud järkjärgulise suurendamise kriteeriumile.

3. Komisjon võtab vastu käesoleva artikli lõike 1 kohase ülemäärase heite maksu kogumise täpse korra. Nimetatud rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas artikli 14 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusega.

4. Ülemäärase heite maksude summad kajastatakse Euroopa Liidu üldeelarves tuluna.

Artikkel 10

Tootjaid käsitleva teabe avaldamine

1. Komisjon avaldab 31. oktoobriks 2013 ja iga järgmise aasta 31. oktoobriks nimekirja, milles on esitatud iga tootja kohta järgmised andmed:

▼B

a) tootja eriheite sihttase eelmisel kalendriaastal;

b) tootja CO_2 eriheite keskmine tase eelmisel kalendriaastal;

c) erinevus tootja eelmise kalendriaasta CO_2 eriheite keskmise taseme ja kõnealuse aasta eriheite sihttaseme vahel;

d) kõigi liidus eelmisel kalendriaastal registreeritud uute väikeste tarbesõidukite CO_2 eriheite keskmine tase;

e) kõigi liidus eelmisel kalendriaastal registreeritud uute väikeste tarbesõidukite keskmine mass.

2. Alates 31. oktoobrist 2015 on lõike 1 kohaselt avaldatud nimekirjas esitatud ka teave selle kohta, kas tootja on eelmisel kalendriaastal täitnud artikli 4 nõudeid.

Artikkel 11

Teatavate tootjate suhtes tehtavad erandid

1. I lisa kohaselt arvutatud eriheite sihttasemest tehtava erandi kohaldamise taotluse võib esitada tootja, kelle valmistatud uusi väikesi tarbesõidukeid on liidus kalendriaasta kohta registreeritud vähem kui 22 000 ja kes:

a) ei kuulu seotud tootjate rühma või

b) kuulub sellisesse seotud tootjate rühma, kelle poolt kokku valmistatud uusi väikesi tarbesõidukeid on liidus registreeritud vähem kui 22 000 kalendriaasta kohta, või

c) kuulub seotud tootjate rühma, kuid tal on oma tootmisüksused ja projekteerimiskeskus.

2. Lõike 1 kohaselt taotletud erandi võib teha kuni viieks kalendriaastaks. Taotlus esitatakse komisjonile koos järgmiste andmetega:

a) tootja nimi ja kontaktisik;

b) tõendid selle kohta, et tootja vastab lõike 1 kohase erandi tegemise tingimustele;

c) üksikasjalik teave tootja valmistatavate väikeste tarbesõidukite kohta, sealhulgas mass ja kõnealuste väikeste tarbesõidukite CO_2 eriheite tasemed, ning

d) eriheite sihttase, mis on kooskõlas tootja võimalustega vähendada heidet, sealhulgas majanduslike ja tehnoloogiliste võimalustega vähendada CO_2 eriheidet ja võttes arvesse toodetava väikese tarbesõiduki tüübi turu eripära.

3. Kui komisjon leiab, et tootja vastab lõike 1 kohaselt taotletud erandi tegemise tingimustele ja et tootja esitatud CO_2 eriheite sihttase

▼B

on kooskõlas tootja võimalustega vähendada heidet, sealhulgas majanduslike ja tehnoloogiliste võimalustega vähendada CO_2 eriheidet, ja võttes arvesse toodetava väikese tarbesõiduki tüübi turu eripära, teeb komisjon tootja suhtes erandi. ►M2 ——————— ◄

4. Tootja, kelle suhtes kohaldatakse erandit kooskõlas käesoleva artikliga, teatab komisjonile viivitamata kõigist muudatustest, mis mõjutavad või võivad mõjutada tootja vastavust erandi tegemise tingimustele.

5. Kui komisjon leiab lõike 4 kohase teate alusel või muul põhjusel, et tootja ei vasta enam erandi tegemise tingimustele, tühistab komisjon erandi alates järgmise kalendriaasta 1. jaanuarist ja teatab sellest tootjale.

6. Kui tootja ei saavuta oma eriheite sihttaset, määrab komisjon tootjale artiklis 9 sätestatud ülemäärase heite maksu.

7. Komisjon võtab vastu käesoleva artikli lõikeid 1–6 täiendavad eeskirjad, milles käsitletakse muu hulgas erandi tegemise kriteeriumide tõlgendamist, taotluste sisu ning CO_2 eriheite keskmise taseme vähendamise kava sisu ja hinnangut, delegeeritud õigusaktidega vastavalt artiklile 15 ning artiklites 16 ja 17 sätestatud tingimustel.

8. Erandi kohaldamise taotlused koos toetavate andmetega, lõike 4 kohased teated, lõike 5 kohased tühistamisotsused ja lõike 6 kohased ülemäärase heite maksu määramise otsused ning kõik lõike 7 kohaselt vastu võetud aktid tehakse avalikkusele kättesaadavaks vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu 30. mai 2001. aasta määrusele (EÜ) nr 1049/2001 üldsuse juurdepääsu kohta Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni dokumentidele ([1]).

Artikkel 12

Ökoinnovatsioon

▼M2

1. Innovatiivsete tehnoloogialahenduste või innovatiivsete tehnoloogialahenduste ühendamise (nn innovatiivsed tehnoloogiapaketid) kasutamisega saavutatud CO_2-heite vähenemine vaadatakse läbi tarnija või tootja taotluse alusel.

Nende tehnoloogiate kogupanus tootja CO_2 eriheite sihttaseme vähendamisse võib olla kuni 7 g CO_2/km.

2. Komisjon võtab 31. detsembriks 2012 rakendusaktidega vastu lõikes 1 osutatud innovatiivsete tehnoloogialahenduste või innovatiivsete tehnoloogiapakettide heakskiitmise menetluse üksikasjalikud sätted. Nimetatud rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas käesoleva määruse artikli 14 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusega. Need üksikasjalikud sätted on kooskõlas määruse (EÜ) nr 443/2009 artikli 12 lõike 2 kohaselt kehtestatud sätetega ja põhinevad järgmistel innovatiivsete tehnoloogialahenduste kriteeriumidel:

([1]) EÜT L 145, 31.5.2001, lk 43.

▼B

a) tarnija või tootja peab olema vastutav innovatiivsete tehnoloogialahenduste kasutamisega saavutatud CO_2-säästu eest;

b) innovatiivsed tehnoloogialahendused peavad tõendatult vähendama CO_2-heidet;

c) innovatiivsed tehnoloogialahendused ei tohi kuuluda CO_2 mõõtmise standardsesse katsetsüklisse ega kohustuslike sätete alla, mis tulenevad määruse (EÜ) nr 443/2009 artiklis 1 osutatud täiendavatest meetmetest, mis vastavad vähendamisele 10 g CO_2/km võrra, ega saa olla kohustuslikud muude liidu õigusaktide alusel.

3. Tarnija või tootja, kes taotleb meetme heakskiitmist innovatiivse tehnoloogialahendusena, esitab komisjonile aruande, millele on lisatud sõltumatu ja sertifitseeritud asutuse kontrollaruanne. Kui kõnealune meede ja muu heakskiidetud innovatiivne tehnoloogialahendus võivad teineteist mõjutada, tehakse aruandesse sellise vastastikuse mõju kohta märge ja kontrollaruandes hinnatakse, mil määral see vastastikune mõju muudab mõlema meetme abil saavutatud vähendamist.

4. Komisjon kinnitab saavutatud vähendamise lõikes 2 sätestatud kriteeriumide alusel.

Artikkel 13

Läbivaatamine ja aruandlus

▼M2

1. Komisjon vaatab 31. detsembriks 2015 läbi eriheite sihttasemed ja nende saavutamise meetodid ning muud käesoleva määruse aspektid, et kehtestada uute väikeste tarbesõidukite CO_2-heite sihttasemed 2020. aastale järgnevaks perioodiks. Sellega seoses peab hinnang selle kohta, mil määral tuleb heidet vähendada, olema kooskõlas liidu pikaajaliste kliimaeesmärkidega ning väikeste tarbesõidukite CO_2-heite kulutõhusaks vähendamiseks vajaliku tehnoloogia väljatöötamise mõjuga. Komisjon esitab Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande läbivaatamise tulemuste kohta. Aruanne hõlmab kõiki asjakohaseid ettepanekuid käesoleva määruse muutmiseks, sealhulgas võimaliku realistliku ja saavutatava sihttaseme kindlaksmääramist, mis põhineks põhjalikul mõju hindamisel, mille puhul võetakse arvesse väikseid tarbesõidukeid tootvate ettevõtete ja nendega seotud tööstusharude jätkuvat konkurentsivõimet. Selliste ettepanekute väljatöötamisel tagab komisjon, et need on konkurentsi seisukohast võimalikult neutraalsed ning sotsiaalselt õiglased ja säästvad.

▼B

2. Vajaduse korral esitab komisjon 2014. aastaks Euroopa Parlamendile ja nõukogule ettepaneku lisada käesolevasse määrusesse direktiivi 2007/46/EÜ II lisa määratlusele vastavad N_2- ja M_2-kategooria mootorsõidukid (tuletatud massiga kuni 2 610 kg) ja sõidukid, millele laiendati tüübikinnitust kooskõlas määruse (EÜ) nr 715/2007 artikli 2 lõikega 2, pidades silmas pikaajalise sihttaseme saavutamist alates 2020. aastast.

▼B

3. Pärast mõju hindamist avaldab komisjon 2014. aastaks aruande sõiduki katteala ja kasuliku koormuse andmete kättesaadavuse ja nende kasutamise kohta kasulikkuse parameetrina, et määrata kindlaks eriheite sihttasemed, ning vajaduse korral esitab Euroopa Parlamendile ja nõukogule ettepaneku I lisa muutmiseks vastavalt seadusandlikule tavamenetlusele.

4. Komisjon kehtestab 31. detsembriks 2011 korra representatiivsete CO_2-heite, kütusesäästlikkuse ja komplekteeritud sõidukite massi näitajate saamiseks, tagades seejuures baassõiduki tootjale õigeaegse juurdepääsu andmetele komplekteeritud sõiduki massi ja CO_2 eriheite kohta.

5. Hiljemalt 31. oktoobriks 2016 ja seejärel iga kolme aasta tagant muudab komisjon delegeeritud õigusaktidega vastavalt artiklile 15 ning artiklites 16 ja 17 sätestatud tingimustel I lisa, et kohandada selles osutatud arvu M_0 uute väikeste tarbesõidukite keskmise massiga eelmisel kolmel kalendriaastal.

Kõnealused kohandused jõustuvad esimest korda 1. jaanuaril 2018 ja seejärel iga kolme aasta tagant.

6. Komisjon käsitleb määruse (EÜ) nr 443/2009 artikli 13 lõike 3 kohasel CO_2-heite mõõtemenetluste läbivaatamisel ka väikesi tarbesõidukeid.

▼M2

_____

▼B

Komisjon käsitleb väikesi tarbesõidukeid ka direktiivi 2007/46/EÜ läbivaatamisel kooskõlas määruse (EÜ) nr 443/2009 artikli 13 lõikega 4.

▼M2

Komisjon määrab rakendusaktidega kindlaks vajalikud vastavusnäitajad, et võtta arvesse määruses (EÜ) nr 715/2007 ja komisjoni määruses (EÜ) nr 692/2008 ([1]) osutatud CO_2 eriheite mõõtmiseks kasutatava reguleeriva katsemenetluse mis tahes muudatusi. Nimetatud rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas käesoleva määruse artikli 14 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusega.

Komisjonil on õigus võtta kooskõlas artikliga 15 vastu delegeeritud õigusakte ja kohandada artiklites 16 ja 17 sätestatud tingimustel I lisas esitatud valemeid, kasutades esimese lõigu kohaselt kehtestatud metoodikat, tagades sama ajal, et vanas ja uues katsemenetluses erineva kasulikkusega sõidukitele ja eri tootjatele kehtestatud heite vähendamise nõuded on oma ranguselt võrreldavad.

([1]) Komisjoni 18. juuli 2008. aasta määrus (EÜ) nr 692/2008, millega rakendatakse ja muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EÜ) nr 715/2007, mis käsitleb mootorsõidukite tüübikinnitust seoses väikeste sõiduautode ja kommertsveokite (Euro 5 ja Euro 6) heitmetega ning sõidukite remondi- ja hooldusteabe kättesaadavust (ELT L 199, 28.7.2008, lk 1).

▼B

Artikkel 14

Komiteemenetlus

1. Komisjoni abistab kliimamuutuste komitee, mis on loodud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. veebruari 2004. aasta otsuse nr 280/2004/EÜ (ühenduse kasvuhoonegaaside heitmete järelevalve ja Kyoto protokolli rakendamise süsteemi kohta) ([1]) artikli 9 alusel. Nimetatud komitee on komitee määruse (EL) nr 182/2011 tähenduses.

2. Käesolevale lõikele viitamisel kohaldatakse määruse (EL) nr 182/2011 artiklit 5.

▼M2

2a. Kui lõikes 1 osutatud komitee arvamust ei esita, ei võta komisjon rakendusakti eelnõu vastu ja kohaldatakse määruse (EL) nr 182/2011 artikli 5 lõike 4 kolmandat lõiku.

▼B

Artikkel 15

Delegeeritud volituste rakendamine

1. Komisjonile antakse viieks aastaks alates 3. juunist 2011 õigus võtta vastu artikli 8 lõike 9 teises lõigus, artikli 11 lõikes 7, artikli 13 lõikes 5 ja lõike 6 neljandas lõigus osutatud delegeeritud õigusakte. Komisjon esitab delegeeritud volituste kohta aruande hiljemalt kuus kuud enne viieaastase ajavahemiku lõppu. Volituste delegeerimist uuendatakse automaatselt samaks ajavahemikuks, välja arvatud juhul, kui Euroopa Parlament või nõukogu selle kooskõlas artikliga 16 tagasi võtab.

2. Niipea kui komisjon on delegeeritud õigusakti vastu võtnud, teeb ta selle samal ajal teatavaks Euroopa Parlamendile ja nõukogule.

3. Komisjonile antud õiguse suhtes võtta vastu delegeeritud õigusakte kohaldatakse artiklites 16 ja 17 sätestatud tingimusi.

Artikkel 16

Delegeerimise tagasivõtmine

1. Euroopa Parlament ja nõukogu võivad artikli 8 lõike 9 teises lõigus, artikli 11 lõikes 7, artikli 13 lõikes 5 ja lõike 6 neljandas lõigus osutatud volituste delegeerimise igal ajal tagasi võtta.

2. Institutsioon, kes on algatanud sisemenetluse, et otsustada, kas volituste delegeerimine tuleks tagasi võtta, püüab sellest teavitada teist institutsiooni ja komisjoni mõistliku aja jooksul enne lõpliku otsuse tegemist, nimetades delegeeritud volitused, mille suhtes võidakse kohaldada tagasivõtmist, ja tagasivõtmise võimalikud põhjused.

([1]) ELT L 49, 19.2.2004, lk 1.

▼B

3. Tagasivõtmise otsusega lõpetatakse otsuses nimetatud volituste delegeerimine. Otsus jõustub kohe või otsuses nimetatud hilisemal kuupäeval. See ei mõjuta juba jõustunud delegeeritud õigusaktide kehtivust. Otsus avaldatakse *Euroopa Liidu Teatajas*.

Artikkel 17

Delegeeritud õigusaktide suhtes vastuväidete esitamine

1. Euroopa Parlament ja nõukogu võivad delegeeritud õigusakti suhtes vastuväiteid esitada kahe kuu jooksul alates õigusakti teatavakstegemisest.

Euroopa Parlamendi või nõukogu algatusel pikendatakse seda tähtaega kahe kuu võrra.

2. Kui pärast lõikes 1 osutatud tähtaja möödumist ei ole Euroopa Parlament ega nõukogu delegeeritud õigusakti suhtes vastuväiteid esitanud, avaldatakse see *Euroopa Liidu Teatajas* ning see jõustub õigusaktis sätestatud kuupäeval.

Delegeeritud õigusakti võib avaldada *Euroopa Liidu Teatajas* ja see võib jõustuda enne nimetatud tähtaja lõppu, kui nii Euroopa Parlament kui ka nõukogu on komisjonile teatanud, et nad ei kavatse vastuväiteid esitada.

3. Kui Euroopa Parlament või nõukogu esitab lõikes 1 osutatud tähtaja jooksul delegeeritud õigusakti suhtes vastuväiteid, õigusakt ei jõustu. Vastuväiteid esitanud institutsioon põhjendab delegeeritud õigusakti suhtes esitatud vastuväiteid.

Artikkel 18

Jõustumine

Käesolev määrus jõustub kolmandal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

▼B

I LISA

CO_2 ERIHEITE SIHTTASEMED

1. CO_2 eriheite soovituslikud tasemed (mõõdetuna grammides kilomeetri kohta) iga väikese tarbesõiduki jaoks määratakse vastavalt järgmistele valemitele:

   a) 2014. aastast kuni 2017. aastani:

   CO_2 eriheite soovituslik tase = 175 + a × (M – M_0),

   kus:

   M = sõiduki mass kilogrammides (kg),

   M_0 = 1 706,0

   a = 0,093;

   b) ►**M4** alates 2018. aastast:

   CO_2 eriheite tase = 175 + a × (M – M_0),

   kus

   M = sõiduki mass kilogrammides (kg)

   M_0 = 1 766,4

   a = 0,093; ◄

▼**M2**

   c) alates 2020:

   CO_2 eriheite soovituslik tase = 147 + a · (M – M_0)

   kus:

   M = sõiduki mass kilogrammides (kg),

   M_0 = artikli 13 lõike 5 kohaselt vastu võetud väärtus,

   a = 0,096.

▼B

2. Tootja eriheite sihttase kalendriaastal arvutatakse kõigi kõnealusel kalendriaastal registreeritud selle tootja toodetud uute väikeste tarbesõidukite CO_2 eriheite soovitusliku taseme keskmisena.

▼B

II LISA

HEITE SEIRE JA ARUANDLUS

A. Andmete kogumine väikeste tarbesõidukite kohta ja CO_2-seire alase teabe kindlaksmääramine

▼M3

1. Üksikasjalikud andmed

1.1. N_1-kategooria sõidukitena registreeritud komplektsed sõidukid

EÜ tüübikinnitusega N_1-kategooria sõidukitena registreeritud komplektsete sõidukite puhul registreerivad liikmesriigid igal kalendriaastal iga oma territooriumil registreeritud uue väikese tarbesõiduki kohta järgmised üksikasjalikud andmed:

a) tootja;

b) tüübikinnitusnumber ja selle laiendus;

c) sõiduki tüüp, variant ja versioon;

d) mark;

e) tüübikinnitusega sõiduki kategooria;

f) registreeritud sõiduki kategooria;

g) CO_2 eriheide;

h) töökorras sõiduki mass;

i) suurim tehniliselt lubatud täislastis sõiduki mass;

j) katteala: teljevahe, juhttelje rööbe ja teise telje rööbe;

k) kütuse tüüp ja kütuse liik;

l) mootori töömaht;

m) elektrienergia kulu;

n) uuendusliku tehnoloogia või uuenduslike tehnoloogiate rühma kood ning CO_2-heite vähenemine, mis saavutatakse tänu kõnealusele tehnoloogiale;

o) sõiduki valmistajatehase tähis.

Kasutatakse C osa punktis 2 esitatud vormi.

1.2. N_1-kategooria sõidukitena registreeritud sõidukid, mis on saanud tüübikinnituse mitmeastmelise protsessi käigus

N_1-kategooria sõidukitena registreeritud mitmeastmelise tüübikinnitusega sõidukite puhul registreerivad liikmesriigid igal kalendriaastal järgmised üksikasjalikud andmed:

a) (mittekomplektse) baassõiduki kohta — punkti 1.1 alapunktides a, b, c, d, e, g, h, i, n ja o osutatud andmed või alapunktides h ja i osutatud andmed ning direktiivi 2007/46/EÜ I lisa punktis 2.17.2 sätestatud tüübikinnitust käsitleva teabe hulka kuuluv lisatud massi vaikeväärtus;

▼M3

b) (komplektse) baassõiduki kohta — punkti 1.1 alapunktides a, b, c, d, e, g, h, i, n ja o osutatud andmed;

c) komplekteeritud sõiduki kohta — punkti 1.1 alapunktides a, f, g, h, j, k, l, m ja o osutatud andmed;

Kui baassõiduki kohta ei ole võimalik esitada käesoleva punkti alapunktides a ja b osutatud andmeid, esitab liikmesriik selle asemel andmed komplekteeritud sõiduki kohta.

Komplekteeritud N_1-kategooria sõidukite puhul kasutatakse C osa punktis 2 esitatud vormi.

Punkti 1.1 alapunktis o osutatud valmistajatehase tähist ei avalikustata.

▼B

2. ►M1 Punktis 1 osutatud andmed võetakse asjaomase väikese tarbesõiduki vastavustunnistuselt või on ühtsed tootja poolt väljastatud vastavustunnistusega. Juhul kui vastavustunnistust ei kasutata, kehtestavad liikmesriigid vajalikud meetmed selleks, et tagada seiremenetluse piisav täpsus. ◄ Kui vastavustunnistusel on määratud kindlaks nii väikese tarbesõiduki väikseim kui ka suurim mass, kasutavad liikmesriigid käesoleva määruse kohaldamisel ainult suurimat massi näitavaid andmeid. Selliste kahte kütust (bensiin/gaas) kasutavate sõidukite puhul, mille vastavustunnistustele on märgitud mõlema kütuseliigi CO_2 eriheite arvandmed, kasutavad liikmesriigid ainult gaasi osas mõõdetud arvväärtust.

▼M3

3. Liikmesriigid määravad iga kalendriaasta kohta kindlaks järgmise:

a) punktis 1 osutatud üksikasjalike andmete kogumiseks kasutatud allikad;

b) EÜ tüübikinnitusega uute väikeste tarbesõidukite registreerimiste koguarv;

c) mitmeastmelise tüübikinnitusega uute väikeste tarbesõidukite registreerimiste koguarv (võimaluse korral);

d) üksiksõiduki kinnitusega uute väikeste tarbesõidukite registreerimiste koguarv;

e) väikeseeriate siseriikliku tüübikinnitusega uute väikeste tarbesõidukite registreerimiste koguarv.

B. Uute väikeste tarbesõidukite CO_2-heite seireandmete kindlaksmääramise metoodika

Seireandmed, mille liikmesriigid peavad käesoleva lisa A osa punktide 1 ja 3 kohaselt kindlaks määrama, määratakse kindlaks vastavalt käesolevas osas esitatud metoodikale.

1. Registreeritud uute väikeste tarbesõidukite arv

Liikmesriigid määravad kindlaks oma territooriumil registreeritud uute väikeste tarbesõidukite arvu vastaval seireaastal ning jaotavad selle EÜ tüübikinnitusega sõidukiteks, üksiksõiduki kinnitusega sõidukiteks ja väikeseeriate siseriikliku tüübikinnitusega sõidukiteks ning võimaluse korral mitmeastmelise tüübikinnitusega sõidukiteks.

▼M1

_____

▼M3

_____

▼M1

_____

▼B

7. Komplekteeritud sõidukid

Mitmeastmelise tüübikinnitusega sõidukite puhul eraldatakse komplekteeritud sõiduki CO_2 eriheide baassõiduki tootjale.

CO_2-heite, kütusesäästlikkuse ja komplekteeritud sõidukite massi näitajate representatiivsuse tagamiseks, ilma et seejuures baassõiduki tootjat liigselt koormataks, töötab komisjon hiljemalt 31. detsembriks 2011 välja konkreetse seiremenetluse ning vaatab läbi asjaomased tüübikinnitust reguleerivad õigusaktid ja teeb neis vajalikud muudatused.

Nimetatud menetluse väljatöötamisel määrab komisjon vastavalt vajadusele, kuidas kontrollida massi ja CO_2 näitajaid, lähtudes kas lõpliku inertsmassi klassidele vastavate CO_2 näitajate tabelist või siis ühestainsast CO_2 näitajast, mille aluseks on baassõiduki mass ning lisaks N_1-klassi põhjal diferentseeritud massi vaikeväärtus. Viimasel juhul kasutatakse seda massi näitajat ka käesoleva lisa C osas.

Lisaks tagab komisjon baassõiduki tootjale aegsasti komplekteeritud sõiduki massi ja CO_2 eriheidet kajastavate andmete kättesaadavuse.

▼M3

Vaatamata sellele, et käesoleva lisa C osas kasutatakse lisatud massi vaikeväärtust, võib juhul, kui kõnealust väärtust ei saa kindlaks määrata, kasutada artikli 8 lõikes 4 osutatud eriheite esialgse sihttaseme arvutamiseks komplekteeritud sõiduki töökorras sõiduki massi.

Kui baassõiduk on komplektne sõiduk, kasutatakse eriheite sihttaseme arvutamiseks selle töökorras sõiduki massi. Kui aga nimetatud väärtust ei ole võimalik kindlaks määrata, võib eriheite esialgse sihttaseme arvutamiseks kasutada komplekteeritud sõiduki töökorras sõiduki massi.

C. Andmete edastamise vorm

Liikmesriigid esitavad iga aasta kohta A osa punktides 1 ja 3 kirjeldatud teabe järgmises vormis:

1. jagu. Koondseireandmed

Liikmesriik ([1])	
Aasta	

▼M3

Andmeallikas	
EÜ tüübikinnitusega uute väikeste tarbesõidukite registreerimiste koguarv	
Üksiksõiduki kinnitusega uute väikeste tarbesõidukite registreerimiste koguarv	
Väikeseeriate siseriikliku tüübikinnitusega uute väikeste tarbesõidukite registreerimiste koguarv	
Mitmeastmelise tüübikinnitusega uute väikeste tarbesõidukite registreerimiste koguarv (võimaluse korral)	

([1]) Aluseks on standardi ISO 3166 alpha-2 tähised, välja arvatud Kreeka ja Ühendkuningriigi puhul, mille tähised on vastavalt „EL” ja „UK”.

2. jagu. Üksikasjalikud seireandmed

Viide A osa punktile 1.1	Üksikasjalikud andmed iga registreeritud sõiduki kohta ([1])
a)	Tootja nimi ELi standardi järgi ([2])
	Tootja nimi algseadmete valmistaja deklaratsiooni järgi KOMPLEKTNE SÕIDUK/BAASSÕIDUK ([3])
	Tootja nimi algseadmete valmistaja deklaratsiooni järgi KOMPLEKTEERITUD SÕIDUK ([3])
	Tootja nimi liikmesriigi registri järgi ([2])
b)	Tüübikinnitusnumber (TKN) koos laiendusega
c)	Tüüp
	Variant
	Versioon
d)	Mark
e)	Tüübikinnituse saanud sõiduki kategooria
f)	Registreeritud sõiduki kategooria
g)	CO_2 eriheide
h)	Töökorras sõiduki mass BAASSÕIDUK
	Töökorras sõiduki mass KOMPLEKTEERITUD SÕIDUK/KOMPLEKTNE SÕIDUK
i) ([4])	Suurim tehniliselt lubatud täismass
j)	Teljevahe
	Juhttelje teljelaius (telg 1)
	Teise telje teljelaius (telg 2)

▼M3

Viide A osa punktile 1.1	Üksikasjalikud andmed iga registreeritud sõiduki kohta [1]
k)	Kütuse liik
	Kütuse tüüp
l)	Mootori töömaht (cm^3)
m)	Elektrienergia kulu (Wh/km)
n)	Innovatiivse tehnoloogialahenduse või nende rühma kood
	Heite vähenemine tänu innovatiivse(te) tehnoloogialahendus(t)e kasutamisele
o)	Valmistajatehase tähis
Direktiivi 2007/46/EÜ I lisa punkt 2.17.2 [5]	Lisatud massi vaikeväärtus (vajaduse korral mitmeastmelise tüübikinnitusega sõidukite puhul)

Märkused

[1] Kui mitmeastmelise tüübikinnitusega sõidukite puhul ei ole võimalik baassõiduki kohta andmeid esitada, peab liikmesriik esitama vähemalt käesolevas vormis sätestatud andmed komplekteeritud sõiduki kohta. Kui valmistajatehase tähist ei ole võimalik esitada, tuleb esitada kõik üksikasjalikud andmed komplektse sõiduki, komplekteeritud sõiduki ning baassõiduki kohta vastavalt käesoleva lisa A osa punkti 1.2 alapunktidele a, b ja c.

[2] Väikeseeriate siseriikliku tüübikinnituse (NSS) ja üksiksõiduki kinnituse (IVA) puhul esitatakse tootja nimi veerus „Tootja nimi liikmesriigi registri järgi” ning veerus „Tootja nimi ELi standardi järgi” esitatakse vastavalt tüübikinnituse liigile üks järgmistest märgetest: „AA-NSS” või „AA-IVA”.

[3] Mitmeastmelise tüübikinnitusega sõidukite puhul tuleb esitada andmed (mittekomplektse/komplektse) baassõiduki tootja kohta. Kui baassõiduki tootja kohta ei ole võimalik teavet esitada, tuleb esitada teave ainult komplekteeritud sõiduki tootja kohta.

[4] Mitmeastmelise tüübikinnitusega sõidukite puhul tuleb esitada baassõiduki suurim tehniliselt lubatud täismass.

[5] Mitmeastmelise tüübikinnitusega sõidukite puhul võib baassõiduki töökorras sõiduki massi ja suurima tehniliselt lubatud täismassi asendada direktiivi 2007/46/EÜ I lisa punktis 2.17.2 sätestatud tüübikinnitust käsitleva teabe hulka kuuluva lisatud massi vaikeväärtusega.